

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים
שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

שמחת תורה

שישו ושמחו בשמחת תורה

כל יהודי באשר הוא, יש לו חלק בתורת ישראל. יש כאלה עם חלק נכבד יתר וכאלו עם קצת פחות, אבל לכולם חלק ושייכות לתורה הקדושה ויש לשמוח עד מאד בזכות הזו....

מסופר שפעם אחת בעת שההמון חגג לכבודה של תורה – בזמן ההקפות, הבחין דיין העיר בסנדלר פשוט שרוקד ומכרכר בכל עוז לכבודה של תורה. ניגש הדיין ושאל את הסנדלר בחיך: "מה זאת יהודי שהנך כל כך שמח? אנו לומדים ואתה שמח? אומר לך, ענה הסנדלר: ביום הכיפורים אני עומד בתפילה ומתוודה על חטאי, אחד מהדבים הוא: "על חטא שחטאנו לפניך בלקיחת שוחד" וכי סנדלר פשוט כמוני לוקח שוחד?! הקשה הסנדלר – ומה לי שייכות לחטא זה? אלא, השיב הסנדלר החכם לאותו דיין, ידוע ש"כל ישראל ערבים זה לזה" ולמרות שאין לי קשר ללקיחת שוחד בכל זאת אני מתוודה על חטאי הדיין, ואם אני שותף לחטאך, שותף אני גם ללימוד התורה שלך... אהב הדיין את תשובתו של הסנדלר והצטרף למעגל....

יש לזכור שהשמחה היא של כל אחינו בית ישראל ללא הבדל. שהרי אם נתן הקב"ה יכולת למישהו לנתח ולהעמיק מעבר ליכולת שלי, אין זה אומר בהכרח ששכרו גדול יותר, אלא שעליו מוטלת החובה ללמוד כמות העולה באין ארוך על הכמות והאיכות של זה שהקב"ה לא חננו בשכל רב.... מובא שפעם אחת בשמחת תורה הבחין ר' נפתלי מרופשיץ זצ"ל בסבל פשוט, עם הארץ גמור, והנה הוא שמח ביותר, פיו מלא שירה לכבודה של תורה ואין הוא נותן מנוח לכף רגלו, אלא, מרקד בכול עוז ותעצומות לפני ספר התורה ופיו מלא שירה ותהילה. אמור נא לי רבי יהודי – שאל הרבי: מה לך ולשמחה הזו?! הלא סבל הנך ועובד אתה מבוקר עד לילה ללא מנוחה, וכי למדת תורה הרבה במשך השנה שאתה כה שמח לגומרה של תורה?! אמנם לא – השיב הסבל – אולם אם אחי עושה שמחה, האם אין אני צריך לשמוח?!... נדהם הרב מתשובתו של הסבל הפשוט, והכניס למעגל את כל פשוטי העם באומרו: "כשהאח עושה שמחה כולם משתתפים..."

האר"י הקדוש היה משבח רבות את מעלת השמחה לכבודה השל תורה. והיה אומר: "כל מי שרוקד ביום הזה בכל כוחו לכבודה של תורה, ומצחו נוטף זיעה, הקב"ה לוקח את אותה זיעה ומוחה בה את עוונותיו של אותו אדם!

חג שמח לכל בית ישראל

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת